Sekiz Yalnız Kadın

Bir Komiser Agnes Polisiyesi

Erdal Erkut

Macera Perest
kitaplar

1
"Yalnızlıktan Kurtulma" Yöntemi

"Yedi sanzatu."

Meral, "yedi sanzatu" demişti. Briçi iyi bilen birinin ilk konuşmada bütün kâğıtları alacağını ilan etmesi çok şaşırtıcıydı…

Aysel kendi eline baktı. Bütün eli küçük kâğıtlarla doluydu.

"Benim elim konçinalarla dolu. Bütün aslarla, suratları sen mi aldın yani?"

Çiğdem araya girdi. "Yok canım, olamaz, benim elimde iki tane as var. Bu kıza kim öğretmiş briç oynamayı?"

"Oyunu dillendirmeyin. Burada briç mi oynuyoruz, yoksa kukuç mu?"

İçlerindeki en ciddi oyuncu Aynur çok sinirlenmişti.

"Oyunu doğru dürüst oynamayacaksak bırakalım."

"Bana konuşmak düşmez, ben beşinciyim ama Meral'in elinde ne as var ne de doğru dürüst başka bir kâğıt. Sadece dört vale var! Bu kız briçi tamamen unutmuş. Bence o seyretsin, biz dörtlü oynayalım."

Ayşegül'ün dışardan gazel okumasına güldü Meral.

"Aslında briçi çok iyi bildiğimi bilirsiniz. Ancak elime dört vale, yani dört oğlan gelince dayanamadım... Dört oğlanı elimde tutmak benim için elli defa 'yedi sanzatu' eder! Kızmayın kızlar. Ben değil dört oğlanı elimde tutmak, bir tanesinin bile, yıllar var ki elini tutamadım! Çoğunuz benim gibi değil misiniz? Gerçi içinizde evliler de var ama onların da doğru dürüst bir seks hayatı olduğunu hiç sanmıyorum."

"Halt etmişsin sen. Benim aslan gibi kocam var. Doğru dürüst seks hayatım neden olmayacakmış?"

Çay masasını hazırlamakta olan ev sahibesi Fatmagül'dü itiraz eden.

"Tamam kocan hâlâ yakışıklı ama senin de seks hayallerin, başka arayışların yok mu sanki?"

Ayşegül araya girdi. "Enişteme laf yok. Keşke hepimizin onun gibi bir erkeği olsa!"

Ağır bir sessizlik çöktü odaya. Sonra Aynur kalktı.

"Böyle şeylerden konuşacaksanız ben gidiyorum."

Aynur iki sene önce kapanmıştı. Orucunu zaten hep tutardı. Namaza da başlamıştı. İçki içerdi eskiden ama bırakmıştı, hatta sigarayı da bırakmıştı. Ancak briçi bırakamamıştı. Her briçten sonra rekatlarca ilave namaz kılar, kendini affettirmeye çalışırdı.

"Müslümanlıkta böyle bir âdet yok. Sen kendi kendini affetmeye çalışıyorsun" derdi arkadaşı İclal.

İclal en eski arkadaşıydı. Yıllar önce kapanmıştı. Aynur'un kapanmasına da neden olan kişiydi. Kapandıktan sonra arkadaşlarının çoğuyla ilişkisini azaltmış, sadece briç grubundan kopamamıştı.

Fatmagül, Aynur'a döndü. "Gidemezsin Aynurcuğum, gidemezsiiin! Daha çay içeceğiz. Atıfet Hanım şimdi böreği de getirecek."

Aynur, börek kelimesini duyunca neredeyse transa geçti. Aynur'u hayatta en çok mutlu eden şey börekti… Briçte kazanmak bile börekten sonra gelirdi!

Meral de taarruza geçti. "Aynurcuğum, neden böyle söylüyorsun? Dinimiz kadın erkek ilişkilerini yasaklamamış ki, sadece düzenlemiş. Sen sanki bir erkeğin olmasını istemez misin?"

"Tabii ki isterim ama usulünce, dinimce kabul edilen bir nikâhtan sonra. Yani benim beraber olacağım erkek, ancak helalim olabilir."

"Tamam Aynurcuğum. Sana da nikâhlanacağın birini bulalım ama önce birini bulmalıyız ki nikâhlanasın. Buna da itirazın var mı?"

"Hayır, tabii ki yok. Böreğe de itirazım yok!"
Meral meşhur kahkahasını attı. Diğerleri de güldüler.

Meral bir banka şubesinde müdürdü. Üç yıl önce müdür olmuş, iki yıl önce de kocasından ayrılmıştı. Adam, Meral'in işkolikliğine ancak bir yıl dayanabilmişti. Daha önce müdür yardımcısıyken de çok çalışırdı ama müdür olduktan sonra kocasını neredeyse pazardan pazara görür olmuştu. Hele yılın belirli dönemlerinde pazarları da evinde olamıyordu.

Kocasından ayrıldıktan sonra da bu ağır çalışma temposunu değiştirmemiş, bu çalışmanın sonuçlarını da almıştı. O, müdür olmadan önce bir mevduat şubesiydi çalıştığı yer. Toplanan mevduat merkeze gider, orada plase edilirdi. Bunu tamamen değiştirmeye muvaffak olabilmişti Meral. Hemen bütün mevduatını kendi plase ediyordu artık. Ayrıca cirosunu da üçe katlamış, şubesini oransal olarak en çok kâr eden şube hâline getirmişti üç yıl içinde.

Son zamanlarda biraz rahatlamıştı. İşler daha rutin olarak yürüyordu artık. Bir yönden rahatlamış, bir yönden de başka rahatsızlıkları artmıştı. Çok çalıştığı devirlerde hemen hiçbir zaman bir ilişki aramaz, seks ihtiyacını da çok nadir hissederdi. O zaman da vibratörü yeterli olurdu.

Şimdi ise artık yeniden bir ilişki arıyordu. İki insanın bir arada oluşunu, el ele tutuşmasını, kucaklaşmasını arıyordu. Sırf seks için bile beş duyuya ihtiyaç olduğunu çok iyi biliyordu. Bir aletin büyük beceriyle organını tahrik etmesinin de hiç yeterli olmadığının bilincindeydi. En beceriksiz insan elini bile yeğlerdi...

"Haydi artık bırakalım şu kâğıtları zaten oyunu piç ettiniz."

Çiğdem, briçe Aynur kadar düşkündü. O da briç oynarken konuşulmasına karşıydı. Karakter olarak, briç konusu haricinde, Aynur'un tamamen tersiydi. Hiçbir şeye inancı yoktu. Tam bir ateistti.

Konuşulan konu da Çiğdem'i çok ilgilendirmiyordu. O daha çok kadınları severdi. Gerçi zaman zaman erkeklerle de ilişkileri olmuştu ama kadınlara olan ilgisi daima baskın çıkmıştı.

Şu anda beraber olduğu Esin'i başlangıçta büyük bir tutkuyla sevmiş ama zamanla tutkusunu yitirmişti; Esin'in tutkusu ise azalmamış bilakis artmıştı.

Bu cins eşit olmayan ilişkilerin her zaman problem doğurduğunu düşünürdü. Bu nedenle ne yapıp edip Esin'i fazla kırmadan bitirmeliydi bu beraberliği. Ayrıca, Esin'den sonra bir erkekle beraber olmak ilginç olabilirdi. Daha önceki ilişkilerini bitirdiğinde de daima bir erkekle beraber olmuş ve bunun sonucunda bayağı rahatlamıştı...

Meral'e döndü. "Peki Meralciğim, bakıyorum Aynur'u hemen evlendirdin! İyi güzel de nasıl olacak bu iş?"

"Benden sadece söylemesi, adamları nasıl bulacağımızı bilmiyorum. Belki içinizden birinin bir fikri vardır."

Aysel araya girdi. "Benim bir fikrim var. Daha doğrusu bir tanıdığımın bu durumda kullandığı yöntemi biliyorum. Bazı gazetelerde tanışma ve evlenme ilanları çıkıyor. Bunlardan birine bir ilan verdi Gonca. Tam seksen bir tane cevap geldi. İlk elemede attıklarından sonra, geriye on beş civarında ilginç cevap kaldı. Bunlardan dört-beş tanesiyle buluştu. Şimdilik birinde karar kıldı ve onunla buluşmaya devam ediyor. Biz de böyle bir yola gidebiliriz."

Ayşegül itiraz etti. "Böyle bir şey nasıl yapılır? İnsan hiç tanımadığı biriyle nasıl buluşur? Böyle bir yöntem herhalde bize göre değil."

"Neden öyle söylüyorsun? Bizim Gonca'dan ne farkımız var? O da bizim gibi akıllı uslu bir kadın, sadece briç bilmiyor!"

Aysel içlerinde en gençleriydi; kırk yaşını yakında kutlayacaktı. En güzelleriydi de aynı zamanda. Orta boyluydu.

Kumral saçlarını beş yıl önce boyatmak zorunda kalmıştı. Çok erken beyazlamıştı saçları. Çok az makyaj yapar, saçlarını da doğal rengine boyatırdı. Yüzünde çok güzel denecek belirgin bölüm yoktu ama bütün olarak sevimli ve etkileyici bir görünümü vardı.

Evlendiğinde daha on sekizindeydi. Liseyi yeni bitirmişti, eczacı olacaktı. Okul arkadaşına âşık olmuştu. Aşkı karşılıklıydı. Tanışalı üç ay olmadan daha birinci sınıfta evlenmişlerdi. Her ikisinin aileleri bu erken evliliğe karşı çıkmışlar ancak sonunda kabul etmek zorunda kalmışlardı. Aysel'in ailesinin itirazlarında bir neden daha vardı: Mehmet'in bir ayağı diğerine göre birkaç santim kısaydı. Küçükken attan düşmüştü ama o kadar becerikli yürürdü ki, çok dikkat edilmezse topallığı anlaşılmazdı...

Aşkları büyüktü. Okulu bitirince beraber bir eczane açtılar.

Ayağı nedeniyle Mehmet askere gitmedi. Birbirlerinden bir gün ayrı kalmadılar. Çocukları olmadı. Sevgileri o kadar büyüktü ki sorunun kimde olduğunu hiçbir zaman öğrenmek istemediler!

Sekiz yıl önceydi. Aysel eczaneyi kapatıp eve geldiğinde bir mektup buldu. Kısaydı mektup:

Kusura bakma Aysel... Seni sevdim, hâlâ da seviyorum. Ama dünyayı tanımak istiyorum. Allah'a emanet ol.

Mehmet zengin bir Fransız kadınla kaçmıştı!

Aysel yıllarca bu olayın etkisinden kurtulamadı. Sonraları birkaç ilişkisi oldu ama hiçbiri çok uzun sürmedi. Ve hepsinde de ilişkiyi Aysel bitirdi.

Ayşegül itirazını sürdürdü. "Arkadaşının briç bilip bilmemesinden bana ne ama akıllı usluysa o başka. Ben akıllı uslu değilim. Akıllı uslu olmak da istemem zaten.

Yönteme itirazım çekinmemden falan kaynaklanmıyor, sadece alçaltıcı buluyorum bu yöntemle ilişki aramayı. Sanki başkaca çözümü olmayan kadınlarmışız gibi... Hiçbirimiz yüzüne bakılmayacak kadınlar değiliz. Bazılarımızın biraz fazlaca kilosu var ama rahatsızlık verici seviyede değil. Erkek bulmak çok kolay, adam bulmak zor! Hepiniz bilirsiniz, üç yıl öncesine kadar ben hiç seçici değildim. Pek çok ilişkim oldu. Erkekleri yakalamayı çok sevdim. Beni yakaladıklarını sandılar geri zekâlılar ama aslında hep ben onları yakaladım.

Ama elde tutmaya gelince, hiçbiri tutulmaya değer değildi. Sanatçı olanlar katlanılmaz derecede benmerkezciydiler. Bir kısmının burnu havalardaydı, bir kısmı ise beceriksizliklerini kavramışlar, depresyon geçiriyorlardı... Diğerlerinin çoğu da kompleksler içindeydi. Bir kısmı kompleksleri altında eziliyor, bir kısmı da eksikliklerini maço davranışlarla kapatmaya çalışıyorlardı.

Depresyon geçirenlerle, kompleksleri altında ezilenleri kendi problemlerine terk ettim. Burnu havada olanlarla, zavallı maçocukları süründürdüm. Hiçbiri elde tutmaya değmezdi.

Gördünüz mü ben de ne kadar benmerkezciyim, sanatçı olunca insan mutlaka benmerkezci oluyor demek ki! Deminden beri kendimden bahsedip duruyorum. İlanınızı verin, ben de kenardan seyrederim."

"Ben evli olduğuma göre, kenardan benim seyretmem gerekir. Sen neden kenardan seyredecekmişsin?"

Fatmagül konuya katılmıştı. Mutlaka ilginç bir çözüm bulurdu. IQ'su 160'ın üstünde çok parlak bir doktordu Fatmagül. Dünyadaki çok az sayıda kadın kalp cerrahlarından biriydi. Her konuyu bir ameliyat titizliğiyle düşünür ve planlardı. Planlamacı ve teşkilatçı becerileri nedeniyle defalarca başhekim yapmak istemişlerdi ama o esas mesleğine

sekte vuracağı düşüncesiyle kabul etmemişti. Ancak, durmadan değişen başhekimlerin devamlı gizli danışmanıydı. Hastanenin bütün problemlerinin çözüm yöntemlerini o önerirdi. Önerileri doğru uygulandığında her zaman harika sonuçlar verirdi.

Çok disiplinli bir hocaydı aynı zamanda. Talebelerine karşı ciddi, doçentlerine karşı sert bir hocaydı ama daima adil davranırdı herkese.

Evde de ailenin reisi oydu! Gerçi kocasına karşı müşfikti ama hâkimiyet daima kendinde olsun isterdi. Adaleti, üniversitede ve hastanedeydi. Aile içinde hiçbir şekilde adaletli değildi. Kocasının çok istemesine rağmen, işini etkiler diye çocuk yapmamıştı. Kocasına hiç göz açtırmazdı. Zaten pek bir yerlere gitmezler, arkadaş toplantılarına katılmazlardı. Fatmagül'ün tek eğlencesi briç gurubuydu sanki!

Yumuşak ama kesin bir sesle talimat verdi.

"İlanı sen ver Aysel. Diğer ilanları okur, uygun bir şeyler yazarsın. Biz olayı biraz değiştireceğiz. Gelen mektupları hep beraber değerlendirip vereceğimiz randevulara da hep beraber gideceğiz. Gelen adamı değerlendiririz. Birimizin hoşuna giderse, o konuşur adamla. Beğenmezsek hiç ortaya çıkmayız, böylece randevuyu bizim verdiğimizi anlamaz adam çünkü bir kişi bekliyor olacak… Eğer ilginç biriyse, adamı yanımıza çağırır, hep beraber konuşuruz. Bu da eğlenceli olur herhalde. Bu tip olayların tehlikesi, tek başına kalan kadının kötü niyetli biri tarafından hırpalanmasıdır. Oysa, içimizden biri, tek olarak adamla konuşsa bile bizler de yakınında olacağımızdan bu tehlike de oluşmaz. Tabii randevu mahallini terk etmemek şartıyla! Adamı ikinci randevuya değer bulursa, o zaman da adamdan tamamen emin olana kadar yalnız bırakmayız arkadaşımızı."

Bu arada Atıfet Hanım dumanları tüten böreği de getirmişti. Hep birlikte masaya geçtiler.

Bu toplantılarda herkes bir şey getirir, ev sahibi de börek yapardı. Yemek Fatmagül'ün meşhur meyve salatasıyla bitirilirdi. Fatmagül meyve salatasında hemen her türlü tropikal meyveyi kullanır, ayrıca kuru üzüm ve ceviz de koyardı içine. Ve tabii ki alkol! Alışılmışın tersine iki cins alkolü aynı anda kullanırdı Fatmagül. Önce bir saat rom içine yatırırdı meyveleri. Masaya servis yapmadan önce özel kâselere dağıtırdı. Kâseleri bir seyahatinde İtalya'dan almıştı. Sonra Aynur'unki dışında, en iyi kalite konyağı dökerdi üstlerine. Aynur tabii ki konyak istemezdi ama romu bilmezlikten gelirdi! En son olarak da yeni çırpılmış bir krema ile taçlandırırdı harikasını.

Kendine ve kardeşi Ayşegül'e ise ayrı bir krema hazırlardı. Yurtdışından aldığı diyet kremayı Aspartam'la çırpardı. İkisi de şeker hastasıydı. Babalarından almışlardı bu hastalığı. Yaptığı meyve salatası yasaklarla doluydu ama hiç olmazsa beyaz şekerin zararından kurtarırdı kendilerini.

İki kardeş genel olarak yemeklerine dikkat ederler, yasak yiyeceklerden uzak dururlardı. Bu kışkırtıcı briç sofralarında bile sadece salatalardan alırlar, böreğin de ancak ucundan tadarlardı.

Yemek sessiz geçiyor, herkes verilecek ilanı düşünüyordu. Sadece, "Eline sağlık, çok güzel olmuş"lar duyuluyordu. Diğer yiyeceklerden fazla yenmedi, böreğe çabuk geçildi. Atıfet Hanım'ın böreği meşhurdu. Herkes yeterince aldı börekten. Ayşegül de büyük bir parça aldı.

Ablası şaşırarak baktı tabağına, "Bari hepsini yeme" dedi.

Ağır ağır yiyordu böreğini Ayşegül. Herkes meyve salatasını yarıladığında börek yiyen sadece onunla ikinci porsiyonu almış olan Aynur kalmıştı.

Ayşegül nihayet meyve salatasına geçtiğinde, iki-üç lokma almıştı ki fenalaştı. Nefes almakta zorlandı, bayılır gibi oldu. Herkes şaşırdı.

Fatmagül derhal olaya el koydu. "Meral, Aysel siz Ayşegül'ün koluna girin, derhal aşağıya götürün."

Telefona sarıldı. Evin karşısındaki hastanesinin acilini aradı. "Fatma hemşire, kız kardeşim herhalde şeker krizine girdi. Ahmet Efendi orada mı? İyi, hemen kapıya gelsin. O güçlüdür, kucaklasın götürsün kardeşimi. Dr. Orhan'a da hemen haber ver, gerekeni yapsın. Şeker krizi dedim ama başka şey de olabilir. Ben de hemen geliyorum."

Hep beraber hastaneye gittiler. Atıfet Hanım da geldi. Fatmagül içeriye girdi. Uzun bir süre beklediler.

Bu arada Atıfet Hanım dövünüp duruyordu. "Hay ellerim kırılaydı da o böreği yapmayaydım, yavrum hep azıcık yerdi. Neden dikkat etmedi bu sefer. Hay ellerim kırılaydı da o böreği yapamayaydım."

Meral teselli etti Atıfet Hanım'ı. "Senin ne kabahatin var. Sen her zamanki gibi yaptın böreği. Esas kabahat bizde. Yemesine engel olmadık."

"Tabii ya, tabii ya… Kabahat sizde, neden engel olmadınız yemesine?"

Meral teselli ettiğine pişman oldu. "Tamam, tamam, şimdi sakin olalım. Belki de bir şey olmaz."

"Olmaz, olmaz inşallah, bir şeyler olmazsa üç gün oruç tutacağım."

O sırada Fatmagül çıktı. "Bir şey yok, kurtuldu."

Hepsi sevinç sesleri çıkardılar. Fatmagül, o kadar sevinçli durmuyordu.

"Kurtuldu, midesini yıkadılar, serum taktılar. Şeker koması değilmiş... Ayşegül'ü zehirlemişler!.."